

ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ

ΟΥ·Ι·ΛΙΑΜ ΧΑΝΛΕ·Υ·:

«Ή κυρία Ντάλλυ έχει έρασή»

ΤΟΥ ΤΩΝΗ ΤΣΙΡΜΠΙΝΟΥ

Τό «Θεατρικό Έργαστήρι» πού διευθύνει ό σκηνοθέτης Δημήτρης Κωνσταντινίδης αποτελεί μέσα στόν έλληνικό θεατρικό χώρο ένα κέντρο καλού πάντα θεάτρου. Μέσα από τή μικρή του σκηνή πέρασαν νέοι ταλαντούχοι ήθοποιοί πού στάθηκαν κατόπιν στό έλληνικό θέατρο σαν σημαντικές πρώτες δυνάμεις.

Έτσι και ή νέα παράσταση του «Θεατρικού Έργαστηριού» μας προσφέρει ένα συμπαθητικό έργο άψογα «άνεβασμένο» και πολύ καλά έρμηνευμένο, ώστε νά στέκεται μιά και πάλι προσφορά στό θέατρό μας.

Τό έργο έχει γραφή άπ' τόν 'Αμερικανό συγγραφέα Ούίλλιαμ Χάνλεϋ τό 1962 και αποτελεί τήν σκιαγράφηση τής μικροαστής 'Αμερικανίδας πού μέ τόν άφελή Είπασμό της προσπαθεί νά επιβληθώ άκόμα και στόν τομέα τής διανοήσεως. Ο χαρακτήρας τής κ. Ντάλλυ έχει δοθώ θέδαια μέ κάποια υπερβολή, δέν μπορεί όμως νά πώ κανείς ότι δέν έχει συλλάβει όλες τίς πτυχές του τόσο μάλιστα πού ξεφεύγει άπό τά πλάισια μόνο τής άμερικανικής ζωής και παίρνει προεκτάσεις πού άγγίζουν τήν γενικότητα. Δηλαδή πολύ άνετα μπορεί κανείς νά φαντασθώ τήν κ. Ντάλλυ και στόν εύρωπαϊκό αλλά και ειδικότερα στόν έλληνικό χώρο.

Ο Φράνκυ, τό νέο παιδί, πού είναι έραστής τής κ. Ντάλλυ έχει διαγραφώ. Επίσης σωστά και βασικά ό συγγραφέας φωτίζει τό «ντόμpro» χαρακτήρα του και τά συναισθήματά του γιά τήν κ. Ντάλλυ πού έχουν μιά άγνόητα και μιά αλήθεια. Ο Φράνκυ δέν είναι ό «νεαρός έραστής» πού άπό λόγους συμφέροντος παραμένει κοντά στην 35χρονη φίλη του, αλλά είναι ό πραγματικά γοητευμένος και έρωτευμένος μ' αυτήν νεαρός. Αλλά πόσο θά κρατήσώ αυτό; Νά τό έρώτημα πού βασανίζει μέχρι τό τέλος του έργου τήν κ. Ντάλλυ.

Ο σκηνοθέτης κ. Δημήτρης Κωνσταντινίδης μετάφρασε τό έργο και έδωσε ένα θεατρικό κείμενο μέ δι-αύγεια νοημάτων και «ρέοντα» λόγο. Ο ίδιος τό σκηνοθέτησε μέ

φαντασία, αλλά και μέ καθαρή προβολή τών διαφόρων ψυχολογικών καταστάσεων πού επιφέρουν τίς συγκρούσεις τών προσώπων, ώστε νά έρχεται σέ άμεση έπαφή μέ τούς θεατές και νά τούς άγγίζει ψυχικά.

Σ' αυτό τό κλίμα κινήθηκε και ή έρμηνεία του έργου. Η κ. Εύα Κοταμανίδου (κ. Ντάλλυ) κυριολεκτικά έδωσε ζωή στό ρόλο της. Βρήκε τήν κάθε λεπτομέρεια του χαρακτήρα τής ήρωίδας και τήν φωτίσε όσο και όπου χρειαζόταν. Η πικρή σκηνή του τέλους όταν ή κ. Ντάλλυ συλλαμβάνει ότι όλα τώρα πάνε καλά αλλά θάρρη ή μέρα πού ό έραστής δέν θά παρουσιαστή πιά, δόθηκε άπό τήν κ. Κοταμανίδου εξαιρετικά καλά μέ έσωτερικά έρμηνευτικά εύρήματα και πόθος.

Τό ρόλο του νεαρού έραστή (Φράνκυ) άπέδωσε ό κ. Στράτος 'Αλεξίου πού μέ λιτά έκφραστικά μέσα πρόβαλε κι' αυτός τόν χαρακτήρα του νέου μέ τά άγνά έρωτικά αισθήματα, αλλά και μέ τά προβλήματα του πού δημιουργεί ή διαφορά τής ηλικίας μέ τήν ώριμη φίλη του. Ο κ. 'Αλεξίου τά ανέλυσε έσωτερικά όλα αυτά και τά πρόβαλλε μέ τόν πιο ζωντανό τρόπο στην παράσταση.

Τό σκηνικό τής παραστάσεως πού τόσο σωστά έδινε τήν άτμόσφαιρα του μικροαστικού άμερικανικού σπιτιού και έμοιαζε σαν προέκταση τών χαρακτήρων τών προσώπων του έργου, καθώς και οι φωτισμοί πού δημιουργούσαν τήν τόσο σωστή άτμόσφαιρα του έργου, όφείλονται στό νέο σκηνογράφο Βασίλη Γριβόνη πού έτσι πραγματοποιεί μιά έλλιδοφόρα παρουσία στό θεατρικό χώρο. Η μουσική επιμέλεια τής κ. Βίκυ Βαρουτσά ηρέπει νά άνοφερθώ έπαινετικά.